

DEMONOLOGIA FIZICĂ

...cu ajutorul Domnului, noi am putea duce adunarea drept înainte. Mă bucur pentru că o văd că merge puțin peste și cred că Domnul ne va ajuta să o facem. (Amin).

Eu am câțiva prieteni dragi: Bosworth, Baxter, Lindsay, Moore și Caron Von Blomberg. Ei sunt bărbați foarte buni, dar pe acolo există ceva... voi știți cum este când aduci un grup de oameni împreună - unul are un lucru, altul are altceva, iar uneori totul este contrar chiar cu ce gândesc eu însumi. Acum însă mă simt liber și cred că vom petrece un timp minunat împreună. Trebuie doar să ne suflecăm mânecile și să mâncăm.

Prima mea Biblie a fost natura. Ea m-a învățat primele lucruri despre Dumnezeu. Mie îmi place foarte mult să pescuiesc. O, cât de mult îmi place, iar convertirea mea nu a scos-o din mine.

Într-o zi m-am dus în munți să pescuiesc păstrăvi. O, este minunat, mai ales în timpul primăverii. Am prins păstrăvi și eram plin de bucurie; am început să strig și să îl laud pentru că cred în strigare.....

...sus în New Hampshire sunt o mulțime de urși, iar eu am acolo un loc micuț unde îmi place să merg la pescuit. M-am dus deci acolo, și după ce mi-am instalat cortul m-am dus la pescuit. Și iată că o ursoaică cu doi pui după ea a intrat în cort și a făcut prăpăd peste tot.

Ce-ar fi trebuit să-i fac acelei ursoaice? Ea a mers înăuntru, mi-a dărâmat cortul, mi-a împrăștiat toate lucrurile și mi-a mâncat mâncarea. Când m-a simțit că vin, ea și unul din ursuleți au plecat puțin mai încolo, dar celălalt a rămas acolo. Ursoaica s-a așezat jos și îl chema pe ursulețul rămas în cort, însă el stătea cu spatele către

mine și era foarte preocupat de ceva. Aveam la mine doar un toporaș vechi de mână, iar ursoaica continua să își cheme puiul care refuza să o asculte.

„Oare ce face micuțul acela?” mi-am zis apropiindu-mă puțin de el. Mă temeam de un eventual atac al ursoaicei deoarece prin apropiere nu se afla nici un copac și chiar dacă ar fi fost vreunul, știam că se poate cățăra cu ușurință. Din pricina aceasta m-am apropiat doar puțin încercând să văd ce face puiul acela. Știți ce făcea?

Mie îmi plac clătitele. Vouă vă plac? Da, tuturor ne plac, doar că mie îmi place să torn miere pe ele. Vedeți? Nu mă mulțumesc doar să le stropesc, ci le botez pur și simplu. Torn miere peste ele; le umplu chiar.

Ei, și avusesem în cort o găleată cu miere, cam un litru și trei sferturi de miere, iar acel intrus micuț a găsit-o. Voi știți că urșii sunt mari iubitori de miere, așa că micuțul a luat capacul de pe găleată, a luat-o sub braț și cu cealaltă lăbuță a început să mănânce. Desigur, el nu știa s-o mănânce ca noi, ci își îmbiba laba în miere apoi o linge. Și linge și linge, iar când s-a întors spre mine am văzut că ochisorii aveau pleoapele lipite din pricina mierii, iar burtica îi era lucie. Dar nu s-a oprit, ci a continuat să își lingă lăbuța cât putea de repede.

O, vai, privindu-l m-am gândit la o adunare de modă veche a Duhului Sfânt, când deschideam „găleata”, ne băgam mâna în ea și lingeam de zor. Da, lingeam și lingeam. Dar știți care a fost lucrul cel mai comic? După ce s-a săturat, micuțul a lăsat găleata jos și a alergat la mama lui. Ce a urmat? Ursoaica și celălalt ursuleț s-au apucat să lingă mierea de pe el.

Dorința mea este ca adunarea noastră să fie cam așa, astfel încât să putem spune și altora despre bunătatea lui Dumnezeu, iar slava Sa să se reverse peste noi. În ordine.

Mă bucur să vă văd pe voi, copilașii, printre noi și îmi place să vă povestesc lucruri de felul acesta, dar acum voi vorbi despre altceva cu tații și mamele voastre. Vom vorbi despre „DEMONOLOGIE”.

În **Psalmul 103.1-3** citim:

„Binecuvântează suflete pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt!

Binecuvântează suflete pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui!

El îți iartă toate fărădelegile tale; El îți vindecă toate bolile tale...”

Aș vrea să observați că aici scrie: „**toate**”.

*„El îți iartă **toate** fărădelegile tale; El îți vindecă **toate** bolile tale.”*

Acum aș vrea să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tată ceresc, Îți mulțumim pentru că în după-amiaza aceasta putem sta aici. Îți mulțumim pentru acești copilași care stau în jur, căci ei sunt bărbații și femeile de mâine, dacă mai este un mâine și dacă Isus mai zăbovește. Tată, Te rugăm să ne binecuvântezi acum, când vorbim despre Cuvântul Tău și despre marele dușman pe care îl avem, despre Satan.

Dumnezeule, Te rugăm să ne ajuți să punem în jurul nostru un zid și o forță vie, care este Puterea lui Dumnezeu, pentru ca ea să se împotrivescă Satanei și să

apere fiecare centimetru de teren, astfel încât vrăjmașul să vadă că nu mai are nici un drept pentru că atunci când Isus a murit pe Calvar a dezbrăcat toate domniile Satanei lăsându-l fără nici o putere.

Dă-ne înțelepciune și pricepere ca să știm să le explicăm oamenilor cum pot să-l învingă pe Satan și cum pot să primească vindecarea. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Acum aș vrea să vorbim câteva minute despre „DEMONOLOGIE”, pentru că ați auzit vorbindu-se adesea despre demoni. Dar mai întâi să vedem ce este un demon. Ei bine, în limba engleză cuvântul „**demon, drac**”, înseamnă „**chinuitor**”. Dracul este cel care chinuiește, deci este cel rău.

Cei mai mulți dintre oamenii de astăzi sunt de părere că Biblia este o carte veche pe care o citeau bunicul și bunica. Ei spun: „Nu este mare lucru de ea, căci este o carte pentru bătrâni!” dar o asemenea părere este total greșită. Biblia este o carte pentru toți, iar demonii sunt chinuitorii care ne chinuiesc.

Demonii sunt de mai multe feluri. Astfel, **unii demoni** vin în sufletul omului. Ei **chinuiesc sufletul**. Apoi, **de multe ori vedeți oameni care se comportă ca și cum ar fi nebuni. Ei pot fi convertiți, pot avea o ungere a Duhului Sfânt și totuși să aibă asemenea stări. De ce aceasta? Pentru că acolo este ceva, este un chinuitor care îi supără.**

Toate bolile vin de la diavolul. Aceasta înseamnă că nici o boală nu poate veni de la Dumnezeu, pentru că nu El este autorul bolilor. Totuși, El îi îngăduie uneori Satanei să aducă peste voi o boală, o nuia prin care să vă aducă înapoi la Casa lui Dumnezeu. De ce aceasta? Pentru că ați fost neascultători.

Vă puteți imagina însă ca o persoană să creadă că Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc, ar putea fi Dătătorul morții sau al bolilor? Ei bine, El nu poate face aceasta, n-a

făcut-o și nici nu o va face vreodată. Totuși, Dumnezeu a îngăduit moartea din pricina neascultării. Este exact cum a spus un scriitor: „Dumnezeu a înhămat moartea la căruța Lui, așa că tot ce poate face ea, este să ne ducă - pe cei credincioși - în prezența Lui.” Dar cuvântul „**moarte**” înseamnă „**Despărțire**”, ceea ce înseamnă că un copil al lui Dumnezeu nu poate muri. De altfel Isus a spus:

„Cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24) și:

„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.” (Ioan 11.25-26).

Trupurile noastre ajung în mormânt din pricina păcatului, dar Isus a spus: „...*cine crede în Mine, nu va muri niciodată.*” Dacă citiți întâmplarea cu Lazăr, veți vedea că Isus a spus: „*Lazăr, prietenul Meu, doarme; dar Mă duc să-l trezesc din somn*”, la care ucenicii l-au răspuns: „*Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.*” Vedeți? Ei erau oameni ca noi, de aceea nu au înțeles adevăratul sens al cuvintelor spuse de Isus, ceea ce a făcut ca Domnul să le vorbească pe înțelesul lor: „*Lazăr a murit...dar Mă duc să-l trezesc din somn.*” (Ioan 11.11-12,14).

Cuvântul „**moarte**” înseamnă „**despărțire**”. Astfel, dacă moare unul din voi sau cineva din familia voastră - care este convertit - el nu este mort. Mă înțelegeți? Ei sunt morți din punct de vedere omenesc, adică sunt despărțiți de noi, dar sunt în prezența lui Dumnezeu, deci sunt vii. Ei nu sunt morți și nici nu pot muri pentru că Isus a spus:

„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24). Ei nu pot muri pentru că tot ceea ce este veșnic nu poate pieri, iar Dumnezeu le-a dat viața veșnică. Da, El ne-a dat viața veșnică în dar, fără să privească la meritele noastre,

necon condiționat. Dumnezeu este Cel ce cheamă. Aceasta înseamnă că nimeni nu poate veni la El fără să fie chemat de Dumnezeu. Isus a spus aceasta în Ioan 6.44:

„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu, care M-a trimis...” Este adevărat? Aceasta înseamnă că Dumnezeu este în toate.

Poate mâine după-amiază vom vorbi mai mult despre aceasta, dar acum aș vrea să vă vorbesc despre boală ca să vedeți ce este ea.

A fost o vreme când noi am fost o sămânță de viață în străbunicul nostru. Medicii știu aceasta și la fel cititorii Bibliei. Voi știți că acea sămânță de viață a venit afară prin bunicul vostru, apoi prin tatăl vostru a trecut la mama voastră, care v-a adus la suprafață pe voi. Este adevărat? Acest lucru îl învață și Biblia, așa că dacă vreți, puteți să citiți. Eu cred ce spune Ea, și anume că Levi a plătit zeciuială pe când era în străbunicul său, Avraam:

„Mai mult, însuși Levi, care ia zeciuială, a plătit zeciuială, ca să zicem așa, prin Avraam; căci era încă în coapsele strămoșului său, când a întâmpinat Melhisedec pe Avraam.” (Evrei 7.9-10). Vedeți? Deci sămânța a apărut acolo, în urmă. Dar sufletele voastre au fost făcute înainte de întemeierea lumii, când Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său. El a creat un chip duhovnicesc, după chipul Său, nu a creat un om firesc. Vedeți? *„...l-a făcut pe om parte bărbătească și parte femeiască...”* - înainte de a-l face din țărâna pământului.

Aș fi vrut ca în după-amiaza aceasta să fi avut timp să mergem puțin la aceste lucruri ca să vedem cum la început Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, pentru ca după căderea în păcat a acestuia, să vină El însuși într-un chip de om ca să-l poată răscumpăra pe omul căzut.

Când Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut un om duhovnicesc, iar Biblia spune că *„pe pământ nu era încă nici un om care să lucreze pământul”*.

(Geneza 2.5b). Apoi El l-a creat pe om din țărâna pământului.

Oamenii de știință de astăzi fac tot felul de cercetări pe oasele găsite în pământ și avansează tot felul de ipoteze cu privire la evoluție. Și eu cred în evoluție, dar în felul cum o privește Biblia. Eu cred că omul evoluează din el însuși, dar nu pot crede că toate viețuitoarele se trag dintr-o singură celulă. Nu, domnilor! O pasăre a fost tot pasăre din momentul când a fost creată de Dumnezeu; maimuța a fost tot maimuță și omul a fost tot om. Acesta este adevărul.

Nu demult am discutat cu un medic din Louisville și i-am povestit despre băștinașii din Africa. Oh, ceea ce mănâncă ei și felul cum mănâncă este cel mai înfiorător lucru pe care l-am văzut vreodată. Iau lucruri contaminate, pline cu viermi și le mănâncă. Dau viermii jos și le mănâncă fără să-și facă vreo problemă, apoi beau apă de oriunde. Vedeți? Ei nu au nici o deosebire. Și medicul mi-a zis: „Reverend Branham, dar aceia nu sunt oameni.”

„Oh, ba da, ei sunt oameni!” am răspuns eu. „Cel mai apropiat animal de rasa umană este cimpanzeul, iar de patru mii de ani încoace, voi ați încercat să obțineți măcar un mormăit de la acel animal, dar nu ați reușit nimic deoarece nu are rațiune. Nu are nimic cu care să poată gândi. Puteți să-l învățați unele lucruri mărunte, cum ar fi: să-și pună ochelarii, să fumeze trabuc, să se plimbe cu bicicleta, să călărească un cal sau ceva de felul acesta, dar aceasta nu este mai mult decât faptul că un cal știe ce să facă atunci când îi spuneți „Di!” sau „Ho!” sau decât un câine dresat. De ce aceasta? Pentru că este doar un animal.

Dar lăsați-mă să merg în Africa, la cel mai sălbatic trib pe care l-am întâlnit, la boșimani. Poate strămoșii lor nu au văzut niciodată un om alb, iar ei nu știu nici măcar să deosebească stânga de dreapta. Da, tot ceea ce știu este să mănânce și mănâncă tot ce pot prinde, chiar și carne de om, pentru că nu știu să facă deosebirea. Dar lăsați-mă să merg printre ei, să iau un copil de cinci ani și să-l aduc în America, iar eu vă voi dovedi că la vârsta de 15 ani va vorbi engleza la fel de bine ca oricare dintre voi și va fi bine educat. De ce aceasta? Pentru că are suflet. Dumnezeu l-a făcut o ființă umană și are același drept să audă Evanghelia

pe care o predicăm în America și în restul lumii, ca oricare alt om. Da, lăsați-i să audă numai o dată Evanghelia și veți vedea cum se vor grăbi să Îl primească pe Hristos. Acesta este adevărul. Acesta este motivul pentru care inima mea arde când mă gândesc la Africa, la acele sărmene mâini mici și negre întinse spre mine în timp ce-mi spuneau: „Frate Branham, mai vorbește-ne despre Isus!” O, îndurare!

În mine este ceva care mă sapă și mă arde, așa că imediat ce vom avea suficienți bani, voi merge acolo. Acesta este motivul pentru care toți banii pe care îi pot aduna sau pe care-i primesc, îi pun în contul lucrării misionare și imediat ce se adună suficienți, voi pleca acolo ca să predic Evanghelia la oamenii pentru care știu că va trebui să răspund în ziua aceea.

Înainte obișnuiam să donez toți banii care se adunau din marile adunări care se țineau, la Crucea Roșie sau la alte organizații de felul acesta. Să nu credeți că vreau să lovesc în ei, dar am putut să văd cum acei domni importanți vin pe stradă cu mașini de patru mii de dolari, cu ținte de diamant la cizme, fumând cele mai scumpe trabucuri, în timp ce sărmanii bolnavi nu primesc nici un ajutor deși banii aceia le sunt destinați. Nu, domnilor! Mai mult, imediat ce ieși în oraș, te numesc „holly-roller” sau mai știu eu cum, batjocorind și înjosind religia, credința pentru care stăm și care le donează o mulțime de bani. Nu, domnilor!

Acesta este motivul pentru care vă spun înaintea lui Dumnezeu, care este Judecătorul meu, că voi da banii acolo unde știu că vor fi folosiți pentru înaintarea Evangheliei, astfel încât, atunci când va trebui să dau socoteală pentru felul în care am gospodărit ceea ce mi-a încredințat El, să fiu găsit corect. Acesta este adevărul, pentru că-mi dau seama că pe Dumnezeu Îl tratez de fapt așa cum îi tratez pe oameni; atitudinea pe care o am față de voi, este de fapt atitudinea pe care o am față de Hristos, iar atitudinea pe care o aveți voi față de mine, este atitudinea pe care o aveți față de El. Acesta este adevărul.

Dumnezeu, care este suveran, v-a dat Viața Lui veșnică, prin voia și prin harul Său, fără ca voi să faceți ceva pentru aceasta. El v-a făcut un popor și un suflet

nemuritor, de aceea nu puteți pieri niciodată.

Lăsați-mă să vă corectez și să vă lămuresc puțin, pentru că s-ar putea ca cineva să spună: „Fratele Branham este calvinist!”

Nu, eu nu sunt calvinist, sau dacă vreți sunt calvinist câtă vreme calvinismul nu iese afară din Biblie. Când face aceasta, eu sunt arminian. De ce? Pentru că cred în sfințenie și în alegere. Dar știți care este problema calviniștilor și al arminienilor? La un moment dat, au mers afară de pe cale prin faptul că și-au făcut o cale proprie. Aceasta s-a întâmplat din cauza a ceea ce scrie în cartea Efesenilor, așa că ar trebui ca și unii și ceilalți să se întoarcă și să lase lucrurile așa cum le-a spus Dumnezeu, căci atunci n-ar mai fi încurcați. Ei și-au făcut fiecare câte o doctrină și țin tare de ea în loc să se întoarcă la ceea ce spune Cuvântul. Desigur, și unii și alții au ceva adevărat, dar nu ajunge.

Eu cred în „siguranța veșnică”; cred că biserica are această siguranță. Orice cititor al Bibliei știe aceasta pentru că Dumnezeu a spus deja că Biserica se va înfățișa înaintea Lui fără nici o vină. Este corect? Ea va fi ca El, este adevărat? Prin urmare, dacă ești un mădular al Bisericii, dacă ești în ordine, ești asigurat împreună cu Biserica, ceea ce înseamnă că este mai bine să rămâi în Biserică, să stai în ea.

Dar cum intrați voi în Biserică? Prin faptul că dați mâna cu predicatorul? Nu. Prin faptul că vă treceți numele în registrul unei biserici? Nu, domnilor. Dar atunci cum?

Printr-un singur Duh, noi am fost botezați ca să alcătuim un singur trup.” (1 Corinteni 12.13). Și trupul care a fost judecat de Dumnezeu pe Calvar este Trupul lui Isus Hristos, iar noi suntem botezați în El printr-un singur Duh și avem „siguranța veșnică” cât timp suntem în trupul lui Hristos. Nimic nu ne poate despărți de El și nimic nu ne poate atinge câtă vreme suntem acolo. Dar dacă ieșiți, o faceți prin voia voastră proprie. Dacă rămâneți însă în El, pe cât este de sigur că Isus a înviat din morți, este sigur că veți învia și voi, căci Dumnezeu a făcut deja aceasta.

Atunci nu veți mai putea păcătui. S-ar putea ca eu să fiu un păcătos în ochii voștri, dar dacă sunt în Hristos, Dumnezeu nu mă vede păcătos pentru că păcatul meu a fost ispășit. Cum? Prin sângele Lui. Vedeți? Sângele lui Isus face ispășirea păcatelor mele, de aceea eu nu mai pot păcătui. Aceasta o spune Dumnezeu, nu eu:

„Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.” (1 Ioan 3.9). Vedeți? Dacă un astfel de om face o greșală, merge imediat și mărturisește acel lucru. Dacă este un creștin adevărat, el o va face. Dacă însă are o rețineră în inima lui, dacă există ceva care îl ține să nu se mărturisească, aceasta arată că nu are nimic din Dumnezeu în el. Acesta este adevărul. El n-a avut de la început nimic. Dar dacă este un creștin adevărat...

Dacă, de exemplu, puneți în pământ un bob de grâu, el va fi întotdeauna un bob de grâu. Oricât de mulți spini ar fi în jurul lui, el va fi întotdeauna un bob de grâu. Este adevărat? Tot așa este cu un om născut din nou. Dacă este născut din Duhul lui Dumnezeu, el nu va fi când înăuntru, când afară, când înainte, când înapoi, când sus, când jos, când în lume, când în Hristos. Nu, domnilor! Nu, nu. Voi nu puteți fi astăzi un scaiete, iar mâine un bob de grâu, căci Dumnezeu nu are așa ceva pe ogorul Său. Ci dacă sunteți un bob de grâu, adică un creștin născut din Duhul, aceea rămâneți. Aceasta înseamnă că sunteți nemuritori, așa cum Dumnezeu este nemuritor. Acesta este adevărul. Atunci sunteți o parte din Trupul Lui, din Biserică.

Acum să vorbim despre partea morții. **Din ce cauză se îmbolnăvește un om? Pentru că trupul lui nu a fost încă răscumpărat. Nu contează cât ești de bun, cât ești de sfânt sau cât ești de plin cu Duhul Sfânt - toate acestea sunt în legătură cu sufletul tău, nu cu trupul. Dar nici sufletul nu are încă totul, ci posedă doar binecuvântarea, făgăduința lui Dumnezeu care este arvuna salvării noastre. Dacă nu posedăm arvuna mântuirii, nici vindecarea divină, înseamnă că nu avem nici asigurarea sau ceva care să ne dovedească existența învierii.**

Aceasta este ca și cum Hristos nu locuiește în inima mea. În cazul acesta nu există

nimic care să mă încredințeze cu privire la ceea ce spune Cuvântul, ceea ce înseamnă că aș fi sceptic cu privire la El. Acesta este motivul pentru care băștinașii din Africa poartă acei idoli din lut sau din lemn la gât. De ce? Pentru că misionarii care merg acolo le prezintă doar partea literară a Evangheliei, fără să le dovedească și puterea ei.

Priviți în biserica mea. Ea este formată din metodiști, baptiști, prezbiterieni, etc. Când oamenii aceștia au văzut că Puterea lui Dumnezeu vine și dovedește Cuvântul pe care L-au auzit, aceasta a fost totul; ei au înțeles că Dumnezeu este Dumnezeu.

Să revenim însă la boală. Cum începe ea? Fiți atenți. **Înainte ca să fie o boală, acolo este un duh, așa cum ați fost și voi un duh înainte de a deveni o ființă umană.** Ca să mă înțelegeți mai bine, îl voi folosi ca exemplu pe fratele Willett.

Frate Willett, a existat un timp când tu și eu nu eram nimic, apoi primul lucru care a apărut a fost Viața. Dumnezeu ne-a dat o viață. Dacă am cerceta trupul uman, am vedea că toți suntem formați dintr-o mulțime de celule ținute împreună prin atomi, iar dacă Isus mai zăbovește, într-o zi acești atomi se vor distruge. Atunci trupul va merge înapoi în țărână, unde se va descompune în elementele care l-au format. Dar când duhul se va întoarce, acei atomi se vor aduna din nou împreună și vor forma în jurul lui un alt frate Willett, identic cu acesta, dar mai tânăr.

Când un om trece de 25 de ani observă că pe fața lui apar câteva riduri, în timp ce ici și colo se văd fire cărunte de păr. Aceasta se întâmplă pentru că moartea este pe urmele voastre, iar într-una din zile vă va lua. Nu contează cine sunteți, ea vă va lua chiar dacă nu o face dintr-o dată ci în timp. Poate veți ajunge într-un colț, dar Dumnezeu vă va scoate de acolo; apoi veți fi prinși într-un alt colț, unde moartea va fi gata să vă ia din nou, dar Dumnezeu vă va scoate și de acolo, însă după un timp, ea tot vă va lua. Aceasta este tot ce poate face ea pentru că dacă posedați Viața veșnică veți veni înapoi.

Când Dumnezeu v-a dat viața aceasta, cel mai bine ați fost între 20-25 de ani, de aceea atunci când veți învia veți fi cam de vârsta aceasta. După această vârstă moartea s-a așezat înăuntru și a început să vă tragă în jos. Înțelegeți?

Dacă am lua trupul uman și l-am desface celulă cu celulă, am ajunge la un germen foarte mic, ce nu poate fi văzut cu ochiul liber. Acela este germenul de viață, iar dacă l-am privi la microscop am vedea că arată ca un firicel mic de ață. Și primul lucru care apare când se formează fătul este coloana vertebrală. Acelea sunt primele celule care se înmulțesc. Înțelegeți?

Dar chiar dacă am desface celulă cu celulă, nu v-am găsi pe voi. Unde sunteți? Poate iau fiecare celulă de carne, fiecare celulă de sânge și totuși nu vă găsesc. De ce? Pentru că trebuie să ajung la acel germen de viață, la acea sămânță care ascunde viața voastră, pe voi, căci de acolo pornește totul. Acolo este ascunsă viața și natura voastră. Prin urmare, dacă aceea este o sămânță umană va aduce la suprafață un om; dacă este sămânța unui câine, va aduce un câine; dacă este sămânța unei păsări, va aduce o pasăre. Va crește celulă peste celulă, iar în final va aduce la suprafață un om sau orice ar fi acea sămânță, pentru că așa a rânduit Dumnezeu să fie.

Dar ce este un cancer? Haideți să vorbim puțin despre el. Dumnezeu v-a dat viața, da? Să zicem că eu nu am nimic pe mâna mea, dar într-o zi acolo ar apărea un cancer. Cum a apărut acolo? Dar înainte de a vedea cum a ajuns acolo, să vedem ce este cancerul. Dacă-l desfacem, vedem că este format dintr-o mulțime de celule, ați știut aceasta? Tumorile, cataractele și toate celelalte sunt celule. Unele din ele nu au nici o formă, în timp ce altele se răspândesc asemenea unui păienjeniș; unele merg asemenea unor fâșii, altele sunt roz, așa cum este „Cancerul roz”, care apare de obicei pe sânul unor femei; sau pot crește unele peste altele, ca un ciorchine, deschizându-se afară, etc. Ele cresc oriunde.

Uneori tumorile sunt înclinate, lungi sau alungite, dar ele nu au o formă anumită, pentru că se dezvoltă în jurul unui duh care nu are formă. Totuși, este o dezvoltare de celule care cresc, cresc, hrănindu-se cu viața voastră, pentru că se alimentează

din sângele vostru. Cataracta ia mucoasa ochiului și crește chiar peste el, astfel încât la un moment dat vi-l închide, vă orbește. Vedeți? Totul pornește de la un germen foarte mic.

Vedeți? Dintr-un astfel de germen microscopic se poate dezvolta un elefant, dacă este sămânța unui elefant, sau un purice cât un bob de nisip, dacă este sămânța unui purice.

Unele din aceste boli pot fi depistate pentru că iau formă, dar altele nu au nici o formă deoarece nu formează celule. Da, unele sunt duhuri care chinuiesc trupul, în timp ce altele chinuiesc sufletul. Voi lăsa pentru mâine partea aceasta, iar acum vom merge mai departe cu partea fizică.

Fraților, de-a lungul anilor am avut de-a face cu tot felul de demoni, iar voi habar nu aveți ce se întâmplă adesea după încheierea serviciilor. Totuși, vreau să vă spun ceva: atunci **când vă ridicați împotriva unui duh, ar fi bine să știți despre ce vorbiți și pe ce stați.** În asemenea situații să nu încercați să vă agitați și să săriți în sus și-n jos, căci dacă un demon trebuie să vi se supună, o va recunoaște pentru că aceasta nu depinde de cât de tare strigați și nici de cât ulei turnați. Nu, nu, ci este Ceva ce stă în spatele vostru: Ceva ce el trebuie să recunoască și anume: ADEVĂRUL.

Isus a spus doar: *„Ieși afară din el!”* și demonul a trebuit să plece.

Amintiți-vă însă că ucenicii l-au sucit și l-au răsucit pe un astfel de om, încercând să scoată demonul din el, dar nu au reușit, iar după ce a fost eliberat de Domnul Isus, l-au întrebat: *„Noi de ce nu am putut să-l scoatem?”* Și El le-a răspuns: *„Din pricina puținei voastre credințe.”* (Matei 17.18-20).

Isus a spus: „Ieși afară din el!” Atunci băiatul a căzut jos și a avut cea mai puternică criză de până atunci, dar din momentul acela a fost liber.

Vedeți? Demonii recunosc autoritatea.

Priviți-i pe băieții aceia, pe vagabonzii aceia care l-au văzut pe Pavel scoțând draci. Ei și-au zis: „Desigur, și noi putem face aceasta!” căci erau fii de preot. Astfel, s-au dus să se roage pentru cei ce aveau duhuri rele și au zis: *„Vă jur pe Isus, pe care-L propovăduiește Pavel, să ieșiți afară!”*

Atunci duhul rău le-a răspuns: *„Pe Isus Îl cunosc, și pe Pavel îl știu, dar voi cine sunteți?”* Și știți ce a urmat. *„Omul în care era duhul rău, a sărit asupra lor, i-a biruit pe amândoi, și i-a schingiuit în așa fel că au fugit goi și răniți din casa aceea”,* având ei înșiși crize (Fapte 19.13-16).

Acești demoni trăiesc și astăzi, iar necazul este că în biserică a intrat prea mult fanatism. Există mult fanatism numit „vindecare divină”, iar cei care-l practică ar trebui închiși pentru că aduc numai batjocură asupra căii sfinte. De aceea aveți de dus această luptă grea: pentru că există o mulțime de lucruri care se ascund în spatele religiei, deși în realitate sunt doar niște secte și nimic mai mult. Da, din cauza acestora Biserica adevărată a Dumnezeuului celui viu nu are nici o credibilitate și are de dus o luptă grea.

Ce spune însă Dumnezeu despre toate acestea? Că grâul și neghina cresc împreună, este adevărat? Și Cuvântul spune: *„Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul Meu.”* (Matei 13.30). Totuși, *„După roade îi veți cunoaște.”* (Matei 7.20). De ce? Pentru că acolo nu sunt roade și nu este Viață; nu este nimic.

Dar orice lucru natural, firesc, este un simbol pentru ceea ce este duhovnicesc. Ați știut aceasta? Să vă dau un exemplu: Când suntem născuți în Trupul lui Hristos, sunt trei elemente de care este nevoie ca să ne putem naște, iar acestea sunt cele trei elemente care au ieșit din trupul lui Hristos când a murit pe cruce: apa, sângele și Duhul. Este adevărat? (Amin).

Sunt trei trepte prin care noi ajungem la nașterea din nou: neprihănirea, sfințirea și Duhul Sfânt. Dar aici apare o problemă, pentru că voi puteți fi neprihăniți fără să fiți sfințiți; sau puteți crede în Domnul Isus și totuși să fiți încă păcătoși; sau puteți fi neprihăniți și sfințiți și totuși să nu aveți Duhul Sfânt.

Biblia spune în 1 Ioan 5.7-8: *„Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei sunt una.*

Și trei sunt care mărturisesc pe pământ: Duhul, apa și sângele, și acestea trei sunt una în mărturisirea lor.”

Vedeți? Apa, sângele și Duhul nu sunt unul, ci sunt una în mărturisirea lor. Dar voi nu puteți să Îl aveți pe Tatăl, fără să Îl aveți pe Fiul; și nu puteți să Îl aveți pe Fiul fără să Îl aveți pe Duhul Sfânt, pentru că Dumnezeu nu poate fi împărțit; El ni S-a arătat într-o triplă descoperire, dar aceasta nu face din El trei.

Pe aici nu aud acest lucru, dar în grupările pentecostale din țară este o mare amestecătură cu privire la problema aceasta simplă. Eu am discutat cu conducătorii celor două grupări și le-am dovedit că de fapt ei cred același lucru doar că diavolul a intrat între ei și i-a despărțit. Le-am spus că dacă marea Biserică Pentecostală ar arunca cele câteva doctrine care îi separă, s-ar putea uni într-o biserică binecuvântată a lui Dumnezeu și atunci ar avea loc răpirea. Dar vedeți, câtă vreme reușește să vă țină dezbinați, Satan este liniștit. Aceasta este procedura lui. Ei stau dezbinați deși cred același lucru.

Noi nu zicem „dumnezeii noștri”, cum zic păgânii, ci: „Dumnezeul nostru”, deoarece am înțeles că este un singur Dumnezeu care ni S-a arătat în trei descoperiri.

Dacă citiți Biblia, veți vedea că există și o „trinitate” a Satanei. Singur că da. Și puterea lui se descoperă în trei etape.

Să revenim însă la ideea noastră. Când are loc nașterea din nou, apare apa, sângele și Duhul, este adevărat? Dar acest lucru este simbolizat în mod desăvârșit prin nașterea firească a unui copil. Care este primul lucru care vestește nașterea copilului? **Apa**, apoi vine **sângele** și **viața** sau **duhul de viață**. Vedeți? Apa, sângele și duhul.

Acum să ne ocupăm de cancer. De unde vine el? Cum apare? Ce reprezintă el? **Cancerul este un „mâncător de stârvuri”**. Da, **este ca și corbul care mănâncă mortăciuni**. Cancerul poate apărea în urma unei lovituri, mai ales acolo unde a fost lovită o celulă și ea începe să se descompună, să decadă. Oh, acesta este un cuvânt mare pentru un baptist! Da, eu sunt un baptist care crede în decădere.

Cineva a venit zilele trecute, în timp ce eram la o adunare din Arkansas și a spus: „Frate Branham, când te-am auzit predicând prima dată, am crezut că ești nazarinean (acel bărbat era nazarinean și fusese vindecat într-una din adunările mele, iar acum umbla pretutindeni cu cârjele pe umăr și mărturisea despre binele pe care i l-a făcut Dumnezeu). Apoi i-am auzit pe unii care spuneau că ești baptist. Eu nu pot înțelege, de aceea aș vrea să știu ce ești de fapt?”

„Foarte simplu de explicat”, i-am răspuns. „Eu sunt pentecostal, metodist, nazarinean, etc.” Sigur că da, pentru că noi suntem una în Hristos Isus, prin Duhul Sfânt. Așa este.

Deci acea celulă mică începe să decadă atunci când este lovită. Apoi se face o rană și puroiază. Imediat la fața locului „aleargă niște soldăței micuți care încep să lupte și își dau „viața” pentru a vă salva pe voi. Dar dacă acel demon, care încearcă să intre, îi biruiește, se așează acolo și astfel începe să crească; acele celule rele încep să se multiplice. Ce face el? Zidește un trup – exact așa cum cresc bebelușii în pântecul mamei: celulă peste celulă, celulă peste celulă, doar că o face în mod haotic pentru că acolo este doar un duh rău care nu are un chip așa cum este cel uman.

Și primul lucru pe care îl observați, este că deveniți slabi și vă simțiți rău. Atunci mergeți la medic, iar el vă examinează. Dacă îl va găsi pe acel intrus, îl poate tăia, dar dacă nu reușește să-l scoată pe deplin și mai rămâne ceva, o părticică cât de mică, se va regenera și va merge mai departe. De ce aceasta?

Dacă, de exemplu, vă tăiați jos trupul și rămâneți doar cu o mână, acea mână moare pentru că nu poate trăi fără restul trupului, este adevărat? Dar în cazul cancerului nu este așa. Astfel, dacă îl scoateți afară tot, dar mai rămâne doar o celulă mică, se va regenera, ceea ce înseamnă că nu are o formă de viață ca a voastră, ci acolo este un demon, este o putere demonică ce se mișcă și lucrează.

Acum priviți! **Medicul îl numește „Cancer”, dar Dumnezeu îl numește „drac sau demon”**. De unde vine cuvântul „cancer”? De la un cuvânt latin care înseamnă „rac”. El este asemenea unui rac pentru că atunci când ajunge înăuntru se agață de organele voastre și începe să sugă viața din voi... Sigur că da.

Tumorile, cataractele și alte boli, vin dintr-un germen care se dezvoltă în trupul vostru. Dar înainte ca să fie un trup, acolo trebuie să fie o viață; apoi acea viață începe să își creeze celule, să se divizeze. Este corect? (Amin). Dar cum a ajuns acel cancer în voi? Cu un timp în urmă el nu era acolo, apoi deodată a apărut. De unde vine el? Este o altă viață care trăiește în voi; este o viață care vă chinuiește și vă ia viața, vă ucide. Acesta este motivul pentru care Domnul Isus l-a numit „drac”.

Medicii numesc epilepsia „epilepsie”, dar Isus a numit-o „demon”. Astfel, atunci când a venit la El, tatăl aceluia băiat, l-a spus Domnului:

„Îl apucă un duh și deodată răcnește și duhul îl scutură cu putere, așa că băiatul face spume la gură, și cu anevioie se duce duhul de la el, după ce l-a stropșit de tot.” (Luca 9.39). Atunci Domnul l-a mustrat pe acel drac și copilul a fost eliberat. (versetul 42). De obicei epilepsia este cauzată de o boală de rinichi. Poate voi ajunge la ea puțin mai târziu. Vedeți? Epilepsia este cauzată de uremie (intoxicația organismului cauzată de acumularea de uree și acid uric în sânge, care nu poate fi

eliminat din cauza insuficienței funcțiilor renale).

Deci, **viața din celula aceea este un drac**. El crește și devine tot mai mare, pentru că are un scop: să-ți ia viața. Pentru aceasta l-a trimis diavolul: să-ți scurteze zilele la mai puțin de 70 de ani.

Eu apreciez fiecare medic și sunt de acord cu știința medicală. Dumnezeu să-i binecuvânteze pentru ajutorul pe care-l dau oamenilor, căci ce s-ar face omenirea de astăzi fără ei? Da, eu îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru știința medicală și îi mulțumesc și pentru automobilul meu, căci dacă El nu ar fi îngăduit ca știința să construiască mașina, aș ajunge foarte greu până aici. Îi mulțumesc pentru lumina electrică datorită căreia văd seara; pentru săpunul cu care mă pot spăla; pentru pasta de dinți cu care-mi spăl dinții și pentru toate celelalte lucruri bune care vin de la El.

Dați-mi însă voie să vă spun ceva. Adevărul este că medicina nu a vindecat niciodată vreo boală. Nici medicii nu o pot face, iar dacă totuși vreunul se ridică cu această pretenție, să știți că este un șarlatan. Un medic adevărat nu va pretinde niciodată că poate vindeca. Voi știți ce au declarat frații Mayo. Ei m-au invitat la clinică și m-au intervievat în legătură cu vindecarea aceluși copil la care ei renunțaseră și afirmaseră că va muri.

Câți ați citit articolul din noiembrie al publicației „Reader’s Digest”? După ce ei au renunțat la acel copil, Duhul Sfânt mi-a spus ce trebuie să se facă pentru ca el să trăiască. Ei au ascultat ce a cerut Domnul, au făcut ce a spus El și copilul s-a vindecat.

În discuția pe care am avut-o cu ei, frații Mayo au spus: „Noi nu pretindem că suntem vindecători, pentru că există un singur Vindecător, iar Acela este Dumnezeu. Tot ce putem face noi este să ajutăm natura.” Ei sunt cei mai buni medici din lume.

Desigur, avem și câțiva medici șarlatani, așa cum pe plan duhovnicesc avem predicatori șarlatani. Deci acest lucru este valabil și firește și duhovnicește.

Prin urmare, orice om care pretinde că poate vindeca, spune povești, deoarece nici un om nu poate face așa ceva. Biblia spune clar în Psalmul pe care l-am citit la început că „*El (Domnul) îți iartă toate fărădelegile tale; El îți vindecă toate bolile tale.*” (Psalmul 103.3).

Eu am făcut multe studii, iar în camera mea au venit unii din cei mai buni medici ai lumii. Prieteni, voi nu cunoașteți ceea ce este în spatele vieții, pentru că sunt lucruri pe care nu le pot spune în public. Mulți oameni vin la mine pe ascuns. Da, noi avem încă mii de Nicodimi în lume. Unii vin pe ascuns aici, în adunare. Se îmbracă simplu, cu un tricou și blugi, apoi stau și privesc la ceea ce se întâmplă printre noi. Ați fi surprinși să aflați ce oameni renumiți stau aici fără să fie cunoscuți de cineva. Și atunci când am discutat cu câțiva dintre ei, mi-au spus fără nici o rețineră: „Frate Branham, noi credem că acesta este Adevărul”. Vedeți? Ei sunt oameni ca oricare dintre noi. Sigur că da. Și fiecare om dorește să privească dincolo de perdeaua aceea întunecată prin care trebuie să treacă într-o zi.”

Cancerul și toate celelalte boli sunt diavoli care vin în trupurile voastre cu scopul de a vă lua viața.

Dacă aș proceda ca un medic, aș tăia acel cancer și l-aș scoate afară, dar în cazul vindecării divine lucrurile stau altfel. Eu mustru acel demon, care este viața tumorii din trupul omului, și el trebuie să plece, dar carnea aceea rea rămâne în trupul lui. Acela este momentul cel mai critic deoarece simțurile și timpul sunt dușmanul cel mai mare în vindecarea divină. Nu știu dacă fratele Baxter v-a vorbit vreodată despre aceste lucruri aici, în adunare, dar eu am stat și le-am explicat adesea, lui și fratelui Bosworth, cum stau lucrurile.

Dați-mi voie deci, să vă explic cum stau lucrurile în problema vindecării divine. Eu

mă îndoiesc că oamenii înțeleg, deoarece de multe ori vin la mine și îmi spun: „Frate Branham, binecuvântat să fie Dumnezeu pentru că m-a vindecat. Eu am avut vindecarea Lui două-trei zile, dar acum m-a părăsit. Oare ce se întâmplă?”

Eu am stat adesea și m-am gândit la cauza care duce la reparația bolii, pentru că am avut oameni care au venit pe platformă fiind total orbi, având diferite tipuri de cancer sau cataracte, iar când au plecat erau pe deplin sănătoși. Totuși, după 3-4 zile au fost din nou la fel de orbi sau de bolnavi. Ce s-a întâmplat?

Oricine știe că în momentul când viața părăsește un trup, el se contractă pentru un timp, este adevărat? Ați omorât vreodată o căprioară, o vacă sau orice alt animal? Vânătorii știu la ce mă refer. Dacă luați cerbul și îl cântăriți imediat după ce îl ucideți, observați că are o anumită greutate, dar dacă a doua zi îl cântăriți încă o dată, constatați că a devenit mai ușor.

Atunci când moare un om, el devine mai ușor. Aceasta se întâmplă timp de 72 de ore, după care observați că începe să se umfle. Lăsați un câine mort să zacă la soare vreo trei zile și fiți atenți ce se întâmplă cu el. După trei zile se va umfla și va fi mai mare și mai greu decât când trăia, este adevărat? (Amin).

Ei bine, același lucru se întâmplă atunci când demonul este muștrat și trebuie să părăsească persoana bolnavă. Acesta este motivul pentru care omul spune: „Oh, mă simt minunat!” Dar după trei zile, același om va spune: „Sunt mai bolnav ca oricând . Cu siguranță am pierdut vindecarea.”

Fraților, pe cât este de sigur că credința a scos boala afară, pe atât este de sigur că necredința o va aduce înapoi; pe cât este de sigur că credința o omoară, pe atât este de sigur că necredința o învie.

Domnul Isus a spus: „*Duhul necurat când iese afară dintr-un om, umblă prin locuri*

fără apă și caută odihnă. Fiindcă n-o găsește, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.

Și când vine, o găsește măturată și împodobită.

Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el; intră în casă, se așează în ea, și starea de pe urmă a omului aceluia ajunge mai rea decât cea dintâi.” (Luca 11.24-26).

Vedeți? Este nevoie ca „Omul bun” al casei să stea acolo și s-o păzească, deoarece dacă el nu păzește ușa, duhul rău intră din nou. „Omul bun” al casei este credința, care zice: „Stai departe!” Asta este.

Acum aș vrea să fiți atenți la încă o problemă, căci **există două lucruri diferite:**

- primul este miracolul sau minunea, când omul este vindecat pe loc;

- al doilea este vindecarea divină, care se realizează în timp.

Aceasta este, vedeți? În cazul vindecării divine, demonul este scos afară iar carnea aceea rea se contractă. Aceasta face ca omul să se simtă bine și spune: „Oh...”

Haideți însă să luăm un alt exemplu, mai palpabil, ca să înțelegeți ce vreau să spun. Mă voi referi la cataractă.

Când vine sus, omul este orb. Nu știu dacă aici am avut vreodată un asemenea caz. Dar știți ce fac? După ce mustru duhul, îl las pe om să stea puțin deoparte, după care îl chem din nou să depună mărturie. Între timp răul acela se contractă,

ceea ce face ca omul să vadă perfect. Ce este aceasta? Viața, demonul, a plecat, iar trupul mort al cataractei se contractă și timp de 2-3 zile totul este minunat, iar pacientul spune: „Oh, este tot mai bine!” Dar iată că spre seară apare o durere de cap și starea omului se schimbă pentru ca în dimineața a treia, când se trezește, să constate că nu mai vede. Atunci el spune: „Îmi pierd vederea din nou!”

Unii oameni le spun celor care au fost vindecați: „Aha, tu ești numai vrăjit! Grupul acela de holly-rollers te-a înșelat!”

Să nu credeți aceasta, căci este o minciună a diavolului! Dacă veți accepta așa ceva, boala va reveni și veți fi la fel de orbi. Voi să rămâneți credincioși și să spuneți: „Nu primesc nimic! Doamne, eu cred...”

Dar ce se întâmplă în cea de-a treia zi? Așa cum am spus deja, trupul mort al cataractei se umflă și vă acoperă ochiul din nou, luându-vă vederea. Același lucru se întâmplă și cu cancerul rămas fără viață, din trupul vostru. Urmarea? Vă veți simți foarte rău, veți avea dureri mari, etc. Da, veți fi mai bolnavi ca oricând. De ce? Pentru că în tine zace acea bucată umflată de carne moartă.

Dacă mergi la medic, el îți spune: „Cauza stării tale este cancerul. Eu pot să-l văd pentru că este acolo.” Păi, sigur că este acolo, dar este mort, fraților! Aleluia! Doctorul nu poate vedea aceasta, dar cancerul este mort.

Acum este nevoie ca sângele să vină și să purifice trupul. De fiecare dată când inima pompează sânge oxigenat, el va merge acolo unde este infecția și va scoate rând pe rând tot răul acela afară. Infecția aceea vă face să vă simțiți atât de rău, pentru că este o bucată de carne moartă intrată în putrefacție. Înțelegeți? Tumoarea este moartă pentru că Puterea lui Dumnezeu a scos viața (demonul) afară din ea, prin credință. Da, acel demon a trebuit să plece, dar răul acela, carnea aceea este încă acolo.

Acum înțelegeți cum stau lucrurile? Necazul este că oamenii nu sunt învățați ca să știe ce se întâmplă, iar când încep să se simtă rău, se descurajează, se îndoiesc și renunță la luptă, ceea ce face ca demonul să se întoarcă înapoi, în acea tumoare, și în scurt timp îi ucide.

Prin urmare, când Dumnezeu spune ceva prin Duhul Lui, să nu vă îndoiiți deloc, căci dacă faceți aceasta va veni peste voi un necaz și mai mare, pentru că Isus a spus:

„(Acel duh rău) se duce și mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el... și starea de pe urmă a omului aceuia ajunge mai rea decât cea dintâi.” (Luca 11.26).
Este adevărat?

După ce este scos afară, duhul acela rău umblă împrejur și pentru că nu găsește odihnă, se întoarce cu încă șapte duhuri rele. Deci, nu fiți necredincioși, ci stați neclintiți pe ceea ce a spus El și ziceți: „Nu, domnule! Nu mă voi clinti! Nu contează cât de rău mă voi simți, căci aceasta nu are nimic a face cu ceea ce a spus El. Sunt vindecat și aceasta este tot ce știu!”

După ce tot răul acela va fi scos afară, voi veți fi pe deplin sănătoși pentru că răul pe care medicul îl scoate afară prin operație, în cazul vindecării divine este scos prin intermediul sângelui, care face curățirea.

Poate ziceți: „Frate Branham, **viața din acea tumoare este viața omului?**” **Nu, domnilor! Viața tumorii nu este viața voastră.** Eu v-am explicat cum stau lucrurile: voi sunteți o viață și ați devenit o ființă umană; ea este tot o viață și a devenit o tumoare sau ce este ea; voi sunteți de la Dumnezeu, dar ea este de la Satan. Mă înțelegeți? Puteți cuprinde ceea ce spun? Voi trebuie să știți cum stau lucrurile când vă aflați în asemenea situații.

Eu am umblat timp de șapte ani prin America și am ținut servicii de vindecare, învățându-i pe oameni Biblia; învățându-i cum stau lucrurile cu acești demoni care

chinuiesc trupul și cum trebuie să procedeze ca să biruiască. Necazul vine tocmai din faptul că oamenii nu știu aceste lucruri atunci când vin în adunări, ceea ce face ca mulți dintre ei să piardă vindecarea divină.

Vi-l mai amintiți pe individul care a venit și a spus că are un dar de vindecare divină?

Fraților, dacă ați fost vindecați darul vindecării divine este în voi. Acesta este adevărul. Vindecarea divină depinde de tine. Nu contează cât de mare este darul vindecării în viața mea, nici cât de mult cred eu pentru vindecarea ta, căci dacă tu nu poți crede, nu te pot ajuta cu nimic. Pot să mă rog ore, săptămâni sau chiar luni, căci nu se va întâmpla nimic. Este nevoie ca voi să credeți. De fapt **orice dar lucrează numai unde este credință. Dumnezeu lucrează numai unde este crezut. Toată armura lui Dumnezeu se primește prin credință. În Biserică totul se face numai și numai prin credință, fără nici un ajutor din afară, din lume.**

Priviți armura lui Dumnezeu: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, smerenia, blândețea, răbdarea. Este adevărat? Totul este supranatural, nimic nu este natural. Deci noi nu privim la lucrurile naturale pentru că lucrăm cu lucruri supranaturale.

Prin urmare, singurul lucru pe care ne putem baza este credința, prin care acceptăm că ceea ce a spus Dumnezeu este adevărul absolut și astfel privim spre Cel nevăzut.

Astfel, noi numim lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi, așa cum a făcut și Avraam, care a primit ceea ce a cerut. Amin.

Avraam a numit lucrurile care nu erau, ca și cum ar fi fost, pentru că a crezut ceea ce a spus Dumnezeu. Astfel, deși avea aproape o sută de ani, el nu s-a clătinat, ci

a crezut făgăduința lui Dumnezeu.

Aș putea să-mi imaginez cam cum au decurs lucrurile, voi nu? Vedeți? Dumnezeu a spus:

„Avraame, tu vei primi un fiu prin Sara.” Și dimineața când s-a trezit Sara, Avraam a întrebat-o:

„Cum te simți, Sara?”

„Nu este nici o schimbare”, a răspuns ea.

„Slavă Domnului, deoarece știu că îl vom avea.” Apoi a adăugat: „Du-te și pregătește-i botoșei și toate celelalte lucruri, căci va veni negreșit.”

Și iată că a trecut o lună de zile, iar într-o zi Avraam a întrebat-o din nou:

„Cum te simți, Sara?”

„Nu este nici o schimbare.”

A trecut un an: „Cum te simți, Sara?”

„Nu este nici o schimbare.”

Au trecut douăzeci și patru de ani:

„Încă nu este nici o schimbare.”

Dar în loc să slăbească în credință, Avraam a devenit tot mai tare. El a știut că nașterea aceluia copil va fi un miracol, de aceea nu s-a clătinat și nu s-a îndoit nici o clipă de făgăduința primită de la Dumnezeu, ci a zis: „Îl vom avea!”

Și iată că într-o zi pântecul Sarei a început să crească, iar micuțul Isaac s-a născut pentru că Avraam l-a crezut pe Dumnezeu. Da, el nu a privit la ceea ce se vedea, ci a privit lucrurile care nu erau ca și cum ar fi fost.

Voi să nu umblați prin simțuri, nici prin vedere, ci prin credință. Tot timpul să aveți în inimă ceea ce a spus Dumnezeu:

„...orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați primit, și-l veți avea.” (Marcu 11.24). Țineți-vă cu tărie de aceasta, căci dacă Dumnezeu a spus ceva, așa va fi negreșit. Amin.

„Demonii vor tremura,

Păcătoșii se trezesc;

Credința în IahVeh va cutremura orice!”

Acesta-i adevărul. O, da! Cu siguranță. Aveți credință în Dumnezeu! Priviți la El și nu vă clătinați! Stați cu tărie pe ceea ce a spus El, căci așa va fi.

Ce sunt demonii? Ființe duhovnicești.

Poate doctorul zice: „Ai cancer; ai TBC; ai cataractă; ai pleurită; ai asta sau cealaltă”. Să știți că acela este un drac, este o viață în spatele căreia stă un duh. Înțelegeți? Cataracta, cancerul și toate celelalte, au în ele o viață străină, un duh rău, pentru că nimic nu poate avea viață dacă n-are duh.

Chiar și un copac are o viață în el. Toată știința din lumea aceasta nu poate crea un fir de iarbă, ați știut aceasta? Pot face ceva asemănător ei, dar nu dețin formula vieții, mai bine zis, secretul vieții, pentru că singurul care îl deține este Dumnezeu. Vedeți?

Isus i-a spus odată unui copac: *„În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine.”* (Marcu 11.14). Acest lucru s-a petrecut pe la ora 8.00 dimineața, iar când s-au înapoiat, pe la ora 11.00, Petru a zis:

„Învățătorule, uite că smochinul pe care l-ai blestemat, s-a uscat.” (versetul 21). De ce? Pentru că Isus a muștră viața care era în pomul acela, în rădăcinile lui, și astfel pomul a murit. Aleluia!

Același Isus Hristos poate să muștre și astăzi cancerul din rădăcini și va muri. Copacul acela stătea tot acolo, înfipt în pământ, doar că frunzele lui au început să se îngălbenească, scoarța a început să se cojească, iar după o săptămână sau după o lună, nu mai rămâne nimic din el. Aleluia.

Cancerul, cataracta, o tumoare sau orice altceva, trebuie să plece atunci când vorbește Hristos.

El a scos draci, iar când a plecat a spus că *„cei ce vor crede în Numele Lui, vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* (Marcu 16.17-18). Îl iubiți? Îl iubiți pe Domnul? (Amin).

Ce se va întâmpla acum? Dacă Îl acceptați pe Hristos ca Vindecătorul vostru și credeți în inima voastră că s-a întâmplat ceva, atunci vindecarea vă aparține. Credeți aceasta? Nu permiteți ca diavolul să vină și să vă prindă cu nici un pic de necredință, ci credeți.

Dacă doctorul vă spune: „Păi, el este tot acolo!” stați liniștiți, căci în inima voastră știți ce s-a întâmplat. Stați liniștiți și spuneți-i acelui medic: „Uite cum stau lucrurile, doctore. Eu am fost vindecat de Isus Hristos și asta-i tot.” Amin.

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Frate Willett, vrei să vii puțin?

Tată ceresc Îți suntem mulțumitori pentru sângele lui Isus Hristos. Doamne, poate că uneori slujitorul Tău nu este prea înțelept, prin faptul că vorbește atât de mult, dar când fac aceasta mă gândesc la Pavel care a vorbit o noapte întreagă. Și iată că un tânăr a adormit și a căzut pe fereastră de la al treilea cat, însă apostolul Pavel, care posedă Cuvântul lui Dumnezeu în viața lui, a mers, și-a pus mâinile peste băiat și acesta a revenit la viață. (Fapte 20.7-12).

Dumnezeule scump, îmi dau seama că apusul acestei mari civilizații este aici. Miezul zilei a trecut și se lasă deja umbrele serii, iar marea Lumină a lui Dumnezeu se pregătește să plece, lăsând loc întunericului care vine peste pământ.

Tată, îmi dau seama că îmbătrânesc cu fiecare zi care trece, de aceea Te rog să mă lași să merg înainte. Dă-mi putere să pot duce pretutindeni acest mare Adevăr. Ajută-ne ca mâine după-amiază să putem înțelege mai mult.

Binecuvântează această micuță adunare, iar deseară când se vor aduna pentru serviciul de vindecare, fă ca fiecare bărbat și fiecare femeie să își poată spune unul celuilalt: „Acum nu mai avem nici o îndoială, pentru că am înțeles de unde vine fiecare boală. Știm că este un drac care trebuie să plece la porunca lui Dumnezeu. Da, el trebuie să plece!” Apoi, fă ca atunci când vor pleca, să fie plini de bucurie și

fericiți, pretinzând vindecarea pe care le-ai dat-o. Nimeni și nimic nu le-o mai poate lua dacă vor crede.

Dumnezeule, îngăduie ca bisericuța aceasta și aceste biserici care colaborează, să aibă o mare trezire după încheierea acestei adunări, astfel încât multe suflete să fie aduse în Împărăția lui Dumnezeu. Îngăduie aceasta, Te rugăm.

Fă ca bărbații și femeile care au venit din alte părți, să ducă mesajul acesta în bisericile lor, unde să aibă o trezire de modă veche. Iartă-ne păcatele și ajută-ne să fim slujitorii Tăi, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În timp ce stăm aici mă întreb dacă există printre noi vreun păcătos care vrea să spună: „Frate Branham, amintește-mă în rugăciune.” Vreți să ridicați mâna?

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Și pe tine, și pe tine... Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Vedeți? Eu nu sunt de acord cu împingerea oamenilor spre Domnul și aceasta pentru că Cuvântul spune clar: „*Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu este atras de Tatăl Meu.*” (Ioan 6.44). Acesta este adevărul. Voi nu puteți să-l duceți împotriva voinței lui, înțelegeți? Dar dacă Dumnezeu bate la ușa aceluia suflet, este cel mai privilegiat om din lumea aceasta. Așa este.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

- Amin -